

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. I. Quæ materia Baptismi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

impetrationis, ratione precum Ecclesie. Imo
quædam etiam vim habere, [v. g. fugandi Dæ-
monem] per motum operis operati, ex singulari
privilegio, docet Henric. l. 1. cap. 2. Sotus & alii.
Quia, inquit, etiam Ethnici, in quibus nec in-
tercesserunt preces Ecclesie, nec meritum ope-
rantium, quandoque signo Crucis [quod quidam
etiam putant de nomine Jesu] à Dæmone liberati
fuisse dicuntur? quod tamen alii eorum virtuti
objectivæ, quasi naturali, ascribunt, de quos plura
apud Scholasticos. v. Marat. d. 10. f. 1.

TRACTATUS II.

De Baptismo & Confirmatione.

CAPUT I.

De Baptismo?

Non agitur hic de Baptismo sanguinis, id est,
martyrio; nec de fluminis, seu spiritus, id
est, contritione, cum voto Baptismi, vel deside-
rio, quia non sunt Sacramenta: sed de Baptismo
fluminis, qui definitur, Ablutio corporis exte-
rior, facta sub præscripta forma verborum.

DUBIUM I.

Quæ materia Baptismi?

Resp. Materia remota licita, est aqua conse-
crata.

crata, si haberi potest, valida est omnis & sola
 qua elementaris quæ morali hominum æstima-
 tione sit naturalis & usualis, qualis est putei, ma-
 ris, paludis, pluviz, &c. item resoluta ex nix,
 grandine, glacie, licet accidentaliter quo ad calo-
 rem, saporem, & odorem, alterata sit, ut aqua sub-
 phurea, lixivium, jusculum aqua ita tenuiter car-
 ne decoctum, aut aqua alteri corpori ita modice
 admixta, ut usum communem, & æstimationem
 aquæ retineat. Ratio responsionis est, ex *loanna*
 3. *Nisi quis renatus fuerit ex aqua.* Quam *Thom.*
Thom. confirmat triplici congruentia. 1. est ma-
 xima commoditas aquæ, 2. ejus facilis usus,
 3. aptitudo ad significandum effectum, qui est
 emundatio à peccato. *Vnde resolves.*

I. Inepta materia Baptismi est, saliva, lotium,
 lacrymæ, sudor, cerevisia: item aqua sic permis-
 ta, ut non amplius sit apta ablutioni, nec vocetur
 aqua, v. g. lorum, brodium, vinum lymphatum,
 item aquæ artificiales ex rosis, herbis succisque
 expressæ, denique nix, grando, glacies non reso-
 luta. Ratio, quia morali hominum æstimatione
 non censentur aqua naturalis, & usualis, *Laym.*
3. 2. 2. cap. 3. Bonac. d. 2. q. 2. p. 3.

II. Quia de quibusdam cum ex dictis cum aliis
 dubium est v. g. de jusculo & cerevisia valde te-
 nu, lixivio. (& secundum *Granat in 3. d. c. 4. tr. 1.*
d. 3. dub. 2. aqua rosacea) hinc in necessitate licet
 illis uti, et si postea Baptismus sub conditione sit
 repetendus, v. *Escobar. Laym. Bon. ll. cc.*

III. Uti aqua impura vel non consecrata, cum
 alia haberi potest, est grave peccatum, ob Sa-
 cramentum

cramenti irreverentiam, Bonac. l. i. ca. i. nu. 7.
Dian. p. 9. l. 6. R. 33. & alii quinque, licet Gra-
nod. & Quintanad. putent non esse mortale uti
non benedict.

Resp. II. Proxima materia Baptismi est ab-
lutio. Quæ valde fit tribus modis: scilicet im-
mersione, aspersione, infusione, juxta praxin di-
versarum Ecclesiarum, quæ servanda est, ita ut
moralis hominum judicio censeatur esse lotus.
Ex præcepto tamen caput abluendum est, quod
praxis Ecclesiæ habet. Ratio, quia quolibet horum
modorum fieri potest ablutio. Et quidem trinam
mersionem non esse necessariam, constat ex Con-
cilio Toletano. Ubi tamen trina vel immersio, vel
infusio usitata est, sine gravi peccato, extra neces-
sitate, non potest prætermitti, ut docet D.
Thom. et alii, secluso scandalo & contemptu,
dicant esse tantum veniale. Laym. l. c. nu. 4. Bon.
l. c. Unde resolves.

I. Non verè baptizatur, cuius nulla pars immediatè
tangitur, v. g. infans in utero, vel cista, vel adul-
tus, cujus vestes tantum sunt aspersæ. Laym. Bon.
l. cc.

II. Non requiritur ad valorem, ut qui baptiza-
tur, emergat ex aqua: quod tamen grave pecca-
tum est, et hoc nihilominus moriturus esse bap-
tizandus. Laym. cap. 3. num. 5. uti etiam matrem
nihilominus morituram, vel mortis ream, aperi-
re, ut infans baptizetur. Laym. l. c. 2. c. 3. n. 2. ubi
unicum casum excipit, si nimirum mater sit mor-
te digna, & si supplicium differatur infans cer-
tè moriturus ante natiuitatem. Verùm rectè
ad

addit ex *Suar.* casum hunc, vix moralem & Prædicum esse. *v. l. c.*

III. Invalidus est Baptismus, 1. Si quis labium in aquam vel ab alio protrudatur, & tamen formam pronunciet. 2. Si formam pronuncians non nequeat puerum, & alter abluat, aut aquam affundat. 3. Si aqua è fonte profliente, aut stillante decidente, baptizandus ei se submittat. Ratio quia in his non tu, sed alter abluit. *Ben. p. 1.*

IV. Ob probabilem utrimque sententiam, dubius est Baptismus, ideoque si in necessitate est datus, repetendus sub conditione. 1. Si tantum una vel altera gutta sit adhibita. v. g. si morsaque lustralis multitudo sit aspersa. Quod sine necessitate non licet, cum ad abluionem non videatur sufficere quicumque aquæ contactus, sed requiri successivus, cum aliquo motu. *Bonac. loc. cit. n. 13. ex Suar. Con. Græ.* In casu tamen necessitatis, sic baptizare concedit *Marat. tom. 3. d. 1. sess. 4. Granadus in 3. p. c. 5. tr. 1. d. 4. n. 12.* 2. Si tantum sit abluta pars minus principalis, v. g. digitus, manus, vel pes. Nam si pars principalis, v. g. scapulæ, vel pectus, nemo dubitat. 3. Si tantum crines sint tincti, licet *C. de Lugo Resp. mor. l. 1. d. 1.* hunc validum esse contendat. 4. Si infans tinctus sit involutus adhuc secundine sua, id est, pelliculæ corpori annexæ. In necessitate tamen, in prædictis casibus Baptismus debet conferri sub conditione. *Hurt. de Bapt. d. 1. diff. 12. v. Laym. l. c.*

V. Cum terna usurpatur affusio, aut immersio, ad nomē Patris & Filii, & Spiritus Sancti iur-

ea praxin Ecclesiæ, cavendum, ne ter, sed semel tantum pronuncietur forma. Quæ rectius ita profertur, ut ante tertiam ablutionem non finiatur; quia forma cū quacunque prima ablutione, Baptismum constituit. *Regin. lib. 2. 7. cap. 3. Laym. lib. 5. tr. 1. cap. 3.*

DUBIUM II.

Quæ sit forma Baptismi?

Resp. Forma necessaria Baptismi est hæc: *Ego te baptizo, in nomine Patris, & Filii & Spiritus sancti, Amen.* A qua non differt illa Græcorum substantialiter: *Baptizetur* (vel ut Arcadius vult, *baptizatur*) *servus Christi, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.* Porro quinque sunt: quæ significantur in prolatione formæ, juxta quæ valor ejus debet expendi, 1. Persona baptizantis, saltem implicite: quod in forma Græcorum non negligitur, cum *te* baptizetur, item valeat, ac baptizetur à me. 2. Actus baptizandi: quia alioqui forma non haberet connexionem cum materia, eamque non determinaret, eū ablutio ad varios fines possit referri. 3. Persona baptizandi: quia uti ablutio, ita & forma circa certam personam versari debet. 4. Unitas divinæ naturæ, quod sit per voces, *in nomine.* 5. Tritinas personarum: idque explicite & distinctè vulgaribus vocabulis, *Fili, cap. 3. Laym. c. 4. Bonac. par. 4. Unde resolves,*

I. Valde baptizat, etsi venialiter peccet, qui pro *Baptizo*, dicit *Abluo, mergo, &c.* vel pro *Te*, utitur communi nomine, Græcorum more, vel

pro.